

Три дни ся скыталъ Саулъ напраздно, и мыслилъ вече да ся върне дома; тукъ слуга-та, който былъ съ него, му прѣдложилъ да влѣзѣтъ въ близлежащій градъ. „Тамъ ся намира сега Божій чловѣкъ, пророкъ Самуиль,“ казалъ слуга-та: „той ще ни каже, гдѣ да трѣсимъ загубены-тъ ослы.

Саулъ отишълъ до пророка. Самуилу, единъ день прѣд това, Богъ открылъ, че Саулъ е избранъ отъ Него за царь Израилскый. Самуиль взелъ Саула со себе и отишълъ съ него въ градъ Вамж, гдѣ было назначено собраніе и пиршество народно. Тукъ дали Саулу да сѣдне на първо-то мѣсто, и между другы-тъ ястія, сложили прѣдъ него еднѣ плещкѣ, която была приготовлена за него, по заповѣдь Самуиловѣ. На зарань-тъ, кога трѣгнѣлъ Саулъ да си иде, Самуиль го испроводилъ вѣнъ отъ града, и тамъ излилъ Саулу на главѣ-тъ ссѣдъ съ масло, когото былъ взелъ со себе. По тоя начинъ го помазалъ на царство. Саулъ си дошълъ дома. Роднины-тъ му го пытали да имъ каже, что му казалъ пророка-тъ. „Той ми каза“, отговорилъ Саулъ: „че ослы-тъ ни ще ся найдѣтъ скоро (което ся и истинѣ случило)“ но не обадилъ тайнѣ-тъ, кождо му повѣрилъ Самуиль, сирѣчь, че е помазанъ за Царь Израилскый.

ГЛАВА LVI.

САУЛЬ — ЦАРЬ ИЗРАИЛСКЫЙ.

Самуиль събралъ всички-тъ колѣна Израилевы въ градъ Массифаѣъ, за да избержѣтъ царь. Хвърлили жребіи по число-то на колѣна-та, жребій паднѣлъ на колѣно-то Веніаминово; метнѣли жребіи по число-то на домочадіа-та отъ колѣно-то Веніаминово, и жребій паднѣлъ на домочадіе-то Маттаріино; още метнѣли жребій по число-то на всички-тъ мъже отъ домочадіе-то Маттаріино, жребій паднѣлъ на Саула, сына Кысова. Но Саулъ ся скрылъ. Като го намѣрилъ, Самуиль го извелъ прѣдъ събранныя народъ. Саулъ былъ хубавецъ и цѣлѣ главѣ повысокѣ